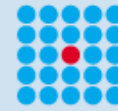

**Discriminatie Meldpunt
Groningen**

**i&o
research**
Vragen en luisteren.

Discriminatieklimaat Groningen

November 2009

Drs. Marion Holzmann

Layla Leerschool MSc.

Drs. Ankie Lempens

Colofon

Uitgave

I&O Research BV
Van Dedemstraat 6c
1624 NN Hoorn
Tel.: 0229-282555

Rapportnummer

2009-

Datum

Oktober 2009

Opdrachtgever

Discriminatie Meldpunt Groningen
November 2009

Auteurs

Drs. Marion Holzmann
Layla Leerschool MSc.
Drs. Ankie Lempens

Bestellingen

Exemplaren zijn verkrijgbaar bij de
opdrachtgever

Discriminatie Meldpunt
Groningen

**i&o
research**

Vragen en luisteren.

Inhoud

1

Samenvatting

2

Achtergrond

3

Werkwijze

4

Vóórkomen van discriminatie

5

Gronden

6

Uiting en impact

7

Locatie

8

Meldingsbereidheid

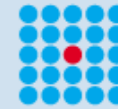
9

Redenen voor niet-melden

10

Bekendheid Bureau

1. Samenvatting

Eén op de acht

Ruim één op de acht inwoners van de provincie Groningen kreeg in het afgelopen jaar met discriminatie te maken (13%). Discriminatie komt in alle vijftientig gemeenten van de provincie voor. Doorgerekend naar de volwassen bevolking van Groningen, hebben jaarlijks tussen de 57.000 en 63.000 inwoners van Groningen een discriminatie-ervaring. Sommige bevolkingsgroepen krijgen er vaker mee te maken dan andere. Dit geldt vooral voor jongeren en allochtonen.

Leeftijd en geslacht

Discriminatie op grond van leeftijd, handicap/chronische ziekte en kleding of uiterlijk komt het meest voor. Ook ongelijke behandeling vanwege godsdienst/geloof en geslacht is regelmatig aan de orde. Allochtone inwoners uit Groningen ervaren vaker discriminatie op grond van hun huidskleur of afkomst.

Discriminatie vindt het meest plaats op straat en in de openbare ruimte. Daarnaast zijn bijna vier op de tien incidenten arbeidsgelateerd: deze doen zich voor op het werk of bij sollicitatie.

Geringe meldingsbereidheid

Negentien procent van de mensen die met discriminatie te maken krijgt, meldt dit bij een instelling of instantie. Het aantal meldingen is dus slechts het topje van de ijsberg. Discriminatie wordt het meest gemeld bij de politie of bij een vertrouwenspersoon op het werk. Waarom melden slachtoffers niet vaker? Veel gediscrimineerden geven aan het incident niet belangrijk genoeg te vinden. Daar staat tegenover dat een meerderheid van de gediscrimineerden vindt dat het leven (veel) rooskleuriger zou zijn zonder discriminatie. 5% heeft er zelfs in zeer sterke mate last van.

13 %

van de inwoners van Groningen
krijgt met discriminatie
te maken

2. Achtergrond van het onderzoek

Achtergrond onderzoek

Discriminatie is een hardnekkig verschijnsel in de Nederlandse samenleving, maar het fenomeen is tegelijkertijd ongrijpbaar. Voor gemeenten is het lastig de aard en omvang van discriminatie te duiden. Onlangs werd de Wet Antidiscriminatievoorzieningen (ADV-wet) van kracht. Deze wet bepaalt dat gemeenten met ingang van 1 januari 2010 een voorziening moeten inrichten voor het melden van discriminatie. Dat maakt het voor gemeenten nog belangrijker zicht te hebben op het lokale discriminatieklimaat: hoeveel mensen krijgen ermee te maken? Om welke vormen van discriminatie gaat het?

Doel en opdracht

Het Discriminatie Meldpunt heeft het discriminatieklimaat in alle vijftwintig gemeenten van Groningen laten onderzoeken. De resultaten van het onderzoek bieden een basis voor verdere versterking van het anti-discriminatiebeleid in de provincie Groningen. Deze rapportage geeft de belangrijkste uitkomsten weer.

Andere regio's

De quickscan Discriminatieklimaat is eerder - in vergelijkbare opzet - uitgevoerd in de verschillende regio's van de provincie Noord-Holland, Zuidoost Brabant en Gelderland-Zuid.

In de rapportage worden de resultaten van deze peilingen op hoofdpunten vergeleken met de situatie in Groningen.

3. Werkwijze

Werkwijze onderzoek

De dataverzameling van het onderzoek vond plaats in de maanden september en oktober 2009. Ruim 9.000 volwassen inwoners van alle vijftientig gemeenten in Groningen werden uitgenodigd deel te nemen aan het onderzoek. Ruim 2.200 inwoners deden mee en vulden via internet een korte vragenlijst in.

De respondenten

De Groningers die aan het onderzoek hebben meegedaan zijn allen lid van een internetpanel, te weten het digitaal burgerpanel van Panelclix. Er is gekozen voor het benaderen van mensen die gewend zijn uiteenlopende vraagstellingen voorgelegd te krijgen, dit om selectiviteit in de respons te voorkomen. Bij het uitnodigen van willekeurige inwoners voor een onderzoek naar gelijke behandeling, zouden verhoudingsgewijs meer mensen met een discriminatie-ervaring deelnemen en is niet na te gaan welk deel van de populatie met discriminatie te maken krijgt.

Weging

Op de data is een weging toegepast naar woonplaats, leeftijd en geslacht voor een representatief beeld van de populatie van Groningen.

4. Vóórkomen van discriminatie

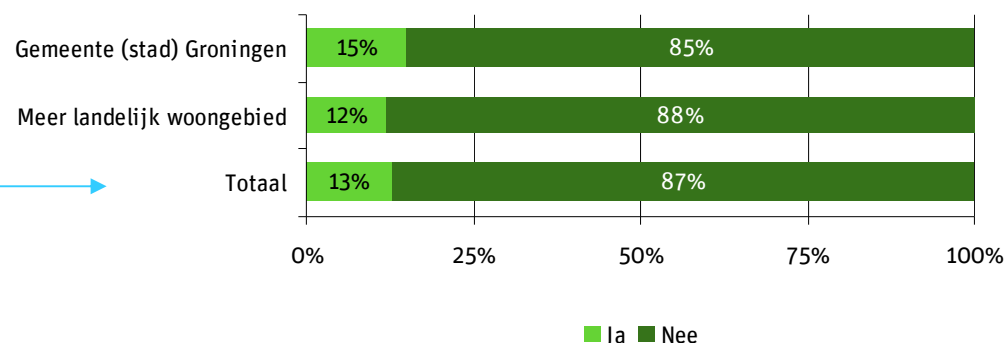
Ruim één op de acht inwoners van Groningen ervaart discriminatie

Discriminatie komt in alle vijftientig gemeenten van de provincie Groningen voor. In de gemeente Groningen krijgen iets meer mensen ermee te maken dan in de andere gemeenten.

Gemiddeld heeft 13% van de inwoners van Groningen in het afgelopen jaar een discriminatie-ervaring.

Doorgerekend naar de volwassen bevolking van Groningen krijgen jaarlijks tussen de 57.000 en 63.000 inwoners met discriminatie te maken.

% afgelopen 12 maanden discriminerend behandeld

• In de provincie Noord-Holland kreeg gemiddeld 12% van de inwoners te maken met discriminatie. Per deelregio liepen de cijfers hier sterk uiteen: van 6% in Noord-Holland-Noord tot 18% in Amsterdam-Amstelland. Het meetjaar van de quickscan in Noord-Holland was 2008.

• In de regio Zuidoost Brabant kreeg in 2009 20% van de inwoners te maken met discriminatie en in Gelderland-Zuid was dit 21%.

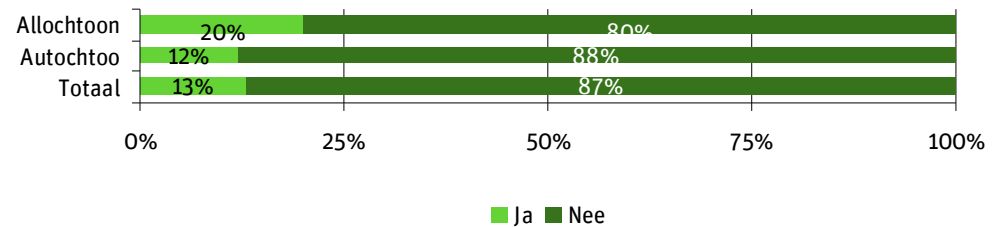

Deelgroepen

Jongeren en allochtonen hebben het meest te maken met discriminatie

Sommige bevolkingsgroepen krijgen meer met ongelijke behandeling te maken dan andere. De allochtone en jongere inwoners uit de provincie Groningen geven het vaakst aan discriminatie te ervaren.

% allochtonen en autochtonen dat met discriminatie te maken krijgt

*CBS-Definitie: iemand is allochtoon als de persoon zelf of tenminste één van de ouders in het buitenland is geboren.

5. Gronden

Leeftijdsdiscriminatie komt het meest voor

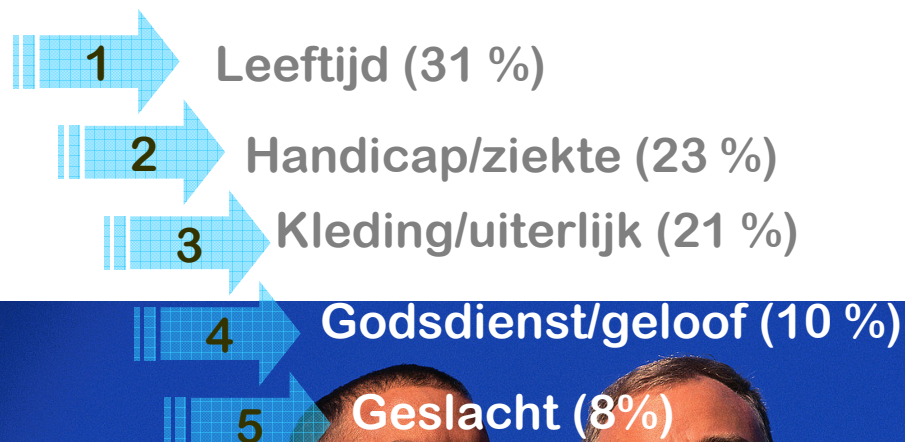
De meest genoemde vormen van discriminatie zijn: discriminatie op basis van leeftijd, op basis van handicap of chronische ziekte, uiterlijk, godsdienst en geslacht.

Allochtone inwoners van Groningen krijgen (na leeftijdsdiscriminatie) het meest te maken met ongelijke behandeling vanwege huidskleur, levensovertuiging, geloof of politieke gezindheid. Vooral vrouwen ervaren geslachtsdiscriminatie en het zijn met name ouderen (55+) die zich ongelijk behandeld voelen op grond van hun leeftijd. Ongelijke behandeling op basis van uiterlijk of godsdienst wordt door meer jongeren dan ouderen genoemd.

Andere vormen

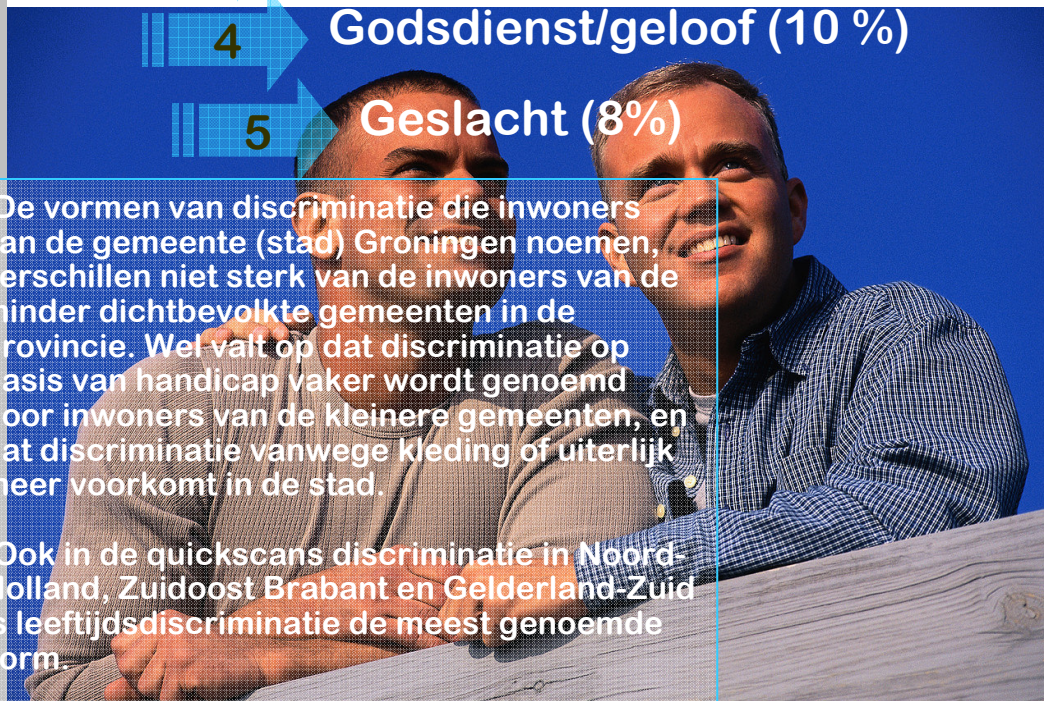
Behalve de voorgelegde vormen van discriminatie wordt genoemd: discriminatie vanwege (over)gewicht, zwangerschap, of 'niet afkomstig uit de streek' zijn.

Discriminatie Top 5:

• De vormen van discriminatie die inwoners van de gemeente (stad) Groningen noemen, verschillen niet sterk van de inwoners van de minder dichtbevolkte gemeenten in de provincie. Wel valt op dat discriminatie op basis van handicap vaker wordt genoemd door inwoners van de kleinere gemeenten, en dat discriminatie vanwege kleding of uiterlijk meer voorkomt in de stad.

• Ook in de quickscans discriminatie in Noord-Holland, Zuidoost Brabant en Gelderland-Zuid is leeftijdsdiscriminatie de meest genoemde vorm.

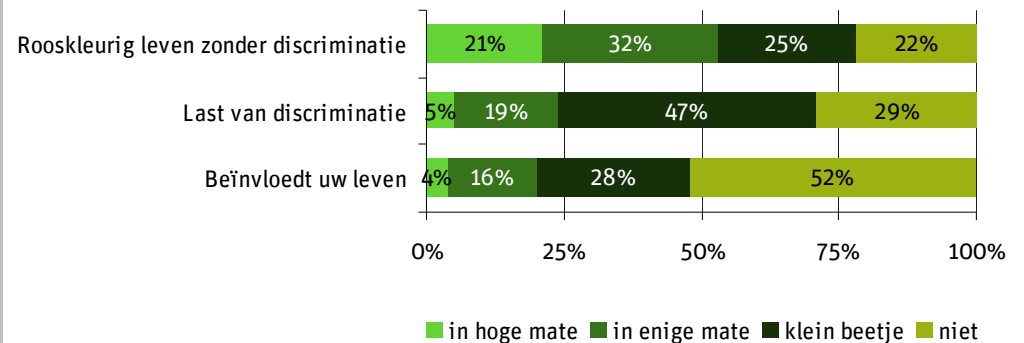
6. Uiting en impact van discriminatie

Een meerderheid van de gediscrimineerden zegt dat het leven zonder discriminatie rooskleuriger zou zijn.

Een meerderheid van de gediscrimineerden geeft aan dat het leven er zonder discriminatie rooskleuriger uit zou zien. Volgens een vijfde zelfs veel rooskleuriger. Eveneens een vijfde ondervindt in enige of hoge mate last van discriminatie. Toch zegt ruim de helft van de gediscrimineerden dat discriminatie hun leven niet beïnvloedt.

Uitingsvormen

Discriminatie uit zich op verschillende manieren. De meeste gediscrimineerden geven aan dat zij zich ongelijk behandeld voelen. 40% krijgt te maken met schelden of discriminerende opmerkingen en 20% wordt gemeden. 15% wordt getreiterd of gepest en 10% van de gediscrimineerden is bedreigd.

7. Locatie van discriminatie

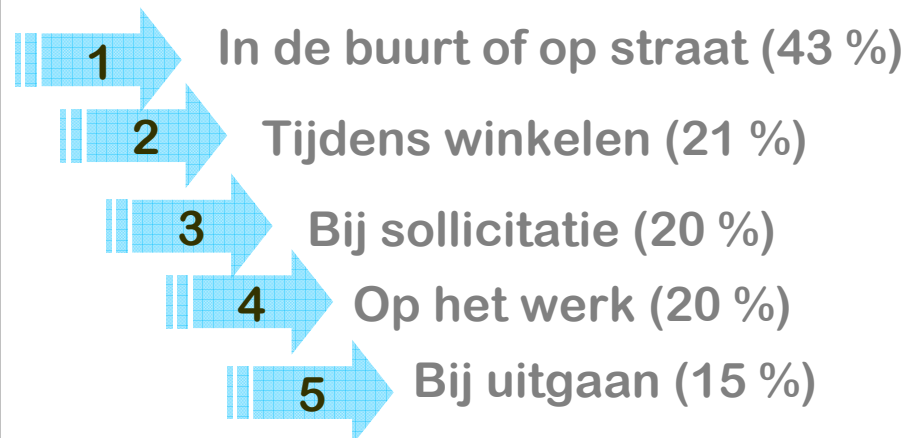
Bijna de helft van de discriminatie is arbeidsgerelateerd

Discriminatie doet zich vooral in de openbare ruimte voor; in de buurt of op straat. Daarnaast krijgt bijna vier op tien gediscrimineerden te maken met arbeidsgerelateerde discriminatie; ongelijke behandeling op het werk of tijdens het solliciteren. Ook tijdens het winkelen en bij uitgaansgelegenheden komt relatief veel discriminatie voor.

Andere locaties

9% voelt zich gediscrimineerd bij een overheidsdienst en 6% ervaart ongelijke behandeling tijdens de opleiding.

Top 5 Discriminatie-context

8. Meldingsbereidheid

Discriminatie wordt meestal niet gemeld

81% van de mensen met een discriminatie-ervaring meldt dit niet. Dat duidt op een meldingsbereidheid van 19%.

Bepaalde vormen van discriminatie worden vaker gemeld dan andere. Zo worden discriminatie op grond van levensovertuiging, godsdienst/geloof, geboorteland en handicap of chronische ziekte vaker gemeld.

Waar melden

Als er wel wordt gemeld, gebeurt dit meestal bij de politie. Ook bij de vertrouwenspersoon op het werk wordt discriminatie gemeld. Het meest wordt er elders melding gemaakt van het incident. Het gaat dan bijvoorbeeld om melding bij de bedrijfsleiding, beveiliging of vakbond. Anderen geven aan dat ze er over hebben gepraat met hun partner of met vrienden.

19%

**Van de gediscrimineerden
meldt wat hen is overkomen**

Top 5 meldlocaties:

- 1 Politie
- 2 Vertrouwenspersoon werk
- 3 Meldpunt discriminatie

• Uit de quickscans discriminatieklimaat in Noord-Holland (2008), Zuidoost Brabant (2009) en Gelderland-Zuid kwam een iets lagere meldingsbereidheid naar voren; respectievelijk 15, 14 en 17%.

9. Redenen om niet te melden

Niet-melders vinden de discriminatie vaak niet belangrijk genoeg

De meest genoemde reden om het incident niet te melden is dat men het niet belangrijk genoeg vond. Drie op de tien gediscrimineerden wil er geen aandacht aan schenken en bijna een kwart meent dat melden niet helpt. Bijna één op de tien gediscrimineerden meldt niet omdat ze niet zeker weten of het incident wel echt discriminatie is. Ook weet een aantal mensen niet waar ze melding kunnen doen.

	totaal
niet belangrijk genoeg	32%
geen aandacht aan schenken	30%
Melden helpt niet	24%
loste het zelf al op	17%
kost teveel tijd/moeite	10%
niet zeker dat het discriminatie was	5%
weet niet waar gemeld kan worden	9%
bang voor gevolgen	6%
anders	3%

10. Bekendheid

Bijna de helft van de volwassen inwoners kent het Discriminatie Meldpunt Groningen

Bijna de helft van de volwassen inwoners van Groningen kent het Discriminatie Meldpunt Groningen. Een derde is echter onbekend met de taken van het meldpunt.

Bekendheid in andere regio's

In Zuidoost Brabant kende 31% het lokale Adviespunt Discriminatiezaken en in de provincie Noord-Holland lag de bekendheid van de vijf regionale bureaus op 56% gemiddeld. In Gelderland-Zuid kende slechts 22% het bureau.

52%

Kent het bureau niet

15%

Kent het bureau en haar taken

34%

Kent het bureau, maar niet haar taken

